

Skatteministeriet

23. september 2020
J.nr. 2020 - 7631

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 692 af 3. september 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Valentin (V).

Morten Bødskov

/ Merete Godvin Jensen

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, om regeringen har gjort sig nogen tanker om, hvorvidt ejerledede virksomheder vil hive løn ud i stedet for udbytte, fordi det med forhøjelsen af aktieindkomstskatten i regeringens pensionsudspil bliver marginalt dyrere at hive udbytte ud, og hvad det i så fald betyder for regeringen forventede merprovenu.

Svar

Beskatningen af aktieindkomst skal ses i sammenhæng med det øvrige skattesystem. Den nuværende satsstruktur for aktieindkomst og andre former for kapitalafkast afspejler således en række hensyn til, at sammenlignelige indkomster så vidt muligt bør beskattes ens, uanset hvad der er kilden til indkomsten. Det skal bl.a. sikre mod indkomstransformation, og at det ikke er skattereglerne, der afgør, hvordan formue placeres.

Arbejdende hovedaktionærer kan i stort omfang selv bestemme, om overskud fra selskabet skal udbetales – og beskattes – som lønindkomst eller som aktieudbytte. De konkrete skatteregler for aktie- og kapitalindkomst skal blandt andet ses i lyset af balancen til andre dele af skattesystemet, herunder navnlig beskatningen af hovedaktionærers indkomst. En central balance i de nuværende regler er hensynet til at undgå hovedaktionærers indkomstransformation. Det kendes også som det såkaldte hovedaktionærproblem.

Hovedaktionærer er karakteriseret ved at eje en stor andel af aktierne eller have bestemmende indflydelse i et selskab og yder ofte også en aktiv arbejdsindsats i selskabet. Hovedaktionærer (aktionærer med bestemmende indflydelse i et selskab) kan i et vist omfang selv afgøre, om virksomhedens overskud udbetales som løn eller udbytter (eller realiseres som værdistigning). Derved kan de påvirke deres egen skattebetaling, når der er forskel på beskatningen af de to indkomstarter, og opnå en lavere beskatning af afkastet af deres arbejdsindsats end tilsigtet i lovgivningen. Denne mulighed for indkomstransformation indebærer, at hovedaktionærer kan opnå en skattefordel, hvis der er forskel mellem skattesatsen for lønindkomst på den ene side og kombinationen af selskabsskat og aktieindkomstskat på den anden side.

Hovedaktionærproblemet er i dag forsøgt håndteret ved, at den højeste samlede marginalskat på udbytte (inklusive selskabsskat) på ca. 54,8 pct. (= 22 pct. + $(1-0,22)*42$ pct.) omtrent svarer til den højeste marginalskat på lønindkomst på ca. 55,9 pct. (ekskl. kirkeskat), som gælder for topskatteydere, der er omfattet af det skrå skatteloft for personlig indkomst (dvs. som bor i kommuner med en skatteprocent på 24,95 pct. og derover).

For personer, som er omfattet af den højeste marginalskat på lønindkomst (på 55,9 pct.), indebærer den nuværende høje sats på aktieindkomst på 42 pct., at der er en marginal fordel på ca. 1,1 pct. point (idet $54,8 - 55,9 = -1,1$ pct.-point) ved at tage indkomsten ud som overskud frem for som lønindkomst over topskattegrænsen.

Hvis den højeste sats på aktieindkomst hæves til 45 pct., som foreslået i *Ret til tidlig pension*, vil den højeste samlede marginalskat på udbytte inkl. selskabsskat øges til ca. 57,1

pct. ($= 22 \text{ pct.} + (1-0,22)*45 \text{ pct.}$) – dvs. ca. 1,2 pct.-point mere end den højeste marginalskat på lønindkomst (idet $57,1 - 55,9 = 1,2 \text{ pct.-point}$).

Det bemærkes, at der ikke er taget højde for hovedaktionærens indkomsttransformation i provenuberegningerne. Omfanget af hovedaktionærens indkomsttransformation er behæftet med betydelig usikkerhed, hvorfor Skatteministeriet ikke indregner et konkret skøn for den afledte provenuvirkning. Hovedaktionærens mulighed for at udbetale en del af overskuddet som lønindkomst frem for at lade overskuddet blive beskattet med selskabsskat og efterfølgende aktieindkomstskat af udbytter vil dog isoleret set reducere det umiddelbare merprovenu ved at øge den høje sats for aktieindkomstsatten.

Forøgelsen af den høje sats i aktieindkomstbeskatningen skønnes isoleret set at reducere indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten med 0,07 pct.-point. Fordelingsvirkningen afspejler, at den høje aktieindkomstskat i høj grad (og mere udpræget end fx topskatten) påhviler personer med meget høje disponible indkomster.